

KAJ SE BO DOGAJALO V NOVEMBRU

1. nov: Vsi sveti in Dan spomina na mrtve. Sv. maša ob 15. uri, blagoslov pokopališča in takoj za tem v cerkvi molitev rožnega venca za pokojne. Lepo povabljeni na skupno molitev pred usmiljenim Jezusom, ko pred njim upamo na vstajenje in večno življenje z njim, nas in naših pokojnih.

2. nov.: Spomin vseh rajnih. Maša ob 8. in 18. uri po namenu svetega očeta. Danes se v molitvi spomnimo vseh, ki smo jih poznali in so zdaj že onstran. Naj ne bo naš spomin nanje samo ob grobu, kamor smo prinesli preveč sveč in prebogate aranžmaje, ki pokojnim nič ne pomagajo, ampak v molitvi zanje.

3. nov.: prvi petek, ob 9. uri molitev za duhove poklice in sv. maša.

5. nov.: ZAHVALNA NEDELJA je dan, ko želimo izreči iskreno zahvalo najprej Bogu, ki nas je v življenje poklical, in vsem, s katerimi delimo svoje življenjske trenutke, svoje veselje in žalost, uspehe in načrtovanja. Zahvaljujmo se za vse, kar nam je darovano po zemlji, naravi in ljudeh.

Pri nas tudi **karitasova nedelja**. Maša popoldne ob 14. uri, nato druženje na cerkvenem dvorišču, **srečelov**. S prispevkom za srečke pomagamo župnijski Karitas, da lahko izpolni prošnje najpotrebnejših.

13.-16. nov.: Nikodemovi večeri v Slomškovi dvorani v Mariboru ob 19.30. uri. Pogovori o zanimivih temah.

26. nov. ob 18.30: ob obletnici rojstva škofa A. M. Slomška slovesna nadškofova maša v stolnici.

26. nov. nedelja Kristusa Kralja vesoljstva - zadnja nedelja v cerkvenem letu. Božje kraljevanje pomeni dokončno izpolnitev človekovega hrepenenja po Bogu in željo, da bi mogel biti združen in povezan z njim. Dnevi Kristusovega življenja nas spomnijo na Kristusovo darovanje za ljudi in njegovo poslanstvo na zemlji, praznik Kristusa Kralja pa na zgodovino odrešenja in (ne)vidno Božje delovanje v času.

26. nov. - 3. dec.: Klic dobrote in teden Karitas. "Kje sem doma?" (od nedelje Kristusa Kralja do 1. adventne nedelje). Nadškofija Maribor združuje 92 Župnijskih Karitas, kjer deluje 1.325 sodelavcev in prostovoljcev. Ti so živa Cerkev, naša vera se mora izpovedovati v dejanjih, ki so vodena z Božjo voljo.

29. 11. 2016 dopoldne srečanje prostovoljcev na Ponikvi, ob 17. in 20. uri dobrodelni koncert Klic dobrote v Celju.

ŽUPNIJSKI LIST GORNJA SV. KUNGOTA NOVEMBER 2017

BESEDA ŽIVLJENJA: Gospod išče izgubljene ovce (Ezekielj 34,2-16) (Nedelja Kristusa Kralja)

Tako govori Gospod Bog: "Gorje Izraelovim pastirjem, ki pasejo sami sebe. Ali niso pastirji dolžni pasti črede? Tako so se ovce razkropile, ker ni bilo pastirja. Jaz sam bom poskrbel za svoje ovce in jih poiskal. Kakor pastir išče svojo čredo, tako bom tudi jaz poiskal svoje ovce in jih rešil iz vseh krajev, kamor so se razkropile oblačnega in temačnega dne. Na dobri paši jih bom pasel. Izgubljene bom poiskal, razgnane pripeljal nazaj, polomljene obvezal, bolne okreščal, rejene in krepke obvaroval. Pasel jih bom, kakor je prav."

Kako nas nagovarja to svetopisemsko besedilo?

Izpoved Očetovskega srca je polna ganljivih besed. Koliko nežnosti in skrbi za vsakega človeka posebej. Ničesar in nikogar ne spregleda.

Sprejema nas v naši nemoči, izgubljenosti, ter nas vabi, da odpremo vrata dobremu. Naše srce ima vedno priložnost za svetost.

Iz gosence, ki se plazi in ni prijetna na otip, nastane čudovit metulj. Iz človeka, ki je na dnu, oddaljen ali v nasprotju z Božjimi zakoni, s hrano iz Božje besede nastane njegov služabnik.

Bog je pregnjalce kristjanov naredil za glasnike evangelija; prostitutke, goljufe in užitarje za krepostne; nemočne in prestrašene za svoje pričevalce; prepirljivce za mirovnike; napihnjene za ponižne; trde za srčne in lene za vztrajne ... če so le za trenutek odprli svoje srce zanj. Vse to zmore Vsemogočni, a le z našo odprtostjo, ker se nam noče vsiljevati.

Pustiti se najti takemu Očetu, ki poišče vsako izgubljeno ovco, naposled rodi hrepenenje, da bi tudi ovca prejela srce Dobrega pastirja, ki išče in mu za nikogar ni vseeno. Gospod stoji pri vratih našega srca in trka. Kdaj mu bomo odprli?

PRAZNIK VSEH SVETIH

Na praznik vseh svetih se spominjamo predvsem tistih nešteti nebeških izvoljencev, ki na zemlji njihove skrite, a pred Bogom in v resnici velike svetosti nihče ni poznal in priznal. Morda so živeli med nami, pa nismo vedeli, kaj je v njih ustvarila Božja milost. Ti so namreč znali z Božjo pomočjo tisto posvečenje, ki so ga pri krstu prejeli, v življenju ohranjati in izpolnjevati (prim. C 40). Praznik je tudi izraz vere Cerkve, da so poleg javno razglašanih in zapisanih svetnikov v koledarju svetništvo dosegli tudi drugi neimenovani možje in žene vseh časov.

Praznik vseh svetih je vesel praznik, ki vlije vsako leto veliko tolažbe in poguma vsem, ki so podali na pot Kristusovih blagrov, da morejo s potrpežljivostjo in ljubeznijo zmagovati nad svojimi notranjimi in prav tako zunanji bridkostmi in težavami (prim. C 8). To je slovesni godovni dan naših dragih, v Kristusu starejših bratov in sester, ki so dober boj izbojevali, tek dokončali, vero ohranili (prim. 2 Tim 4,7). Zdaj se radujejo v neizrekljivem in veličastnem veselju (prim. 1 Pt 1,8), s svojim zgledom svetijo tudi nam, kažejo kako priti do zmage ter nas podpirajo s svojo priprošnjo, ki je v zelo veliko oporo naši slabosti.

Spomin vseh vernih rajnih, 2. november

Spomenu vernih rajnih je posvečen že popoldan praznika Vseh svetih. Spomenu vernih rajnih je posvečen že popoldan praznika Vseh svetih. Pri nas se je za današnji spominski dan vseh rajnih udomačilo ime 'verne duše' in verni ljudje prosimo za svoje pokojne, ki so morda še v kraju očiščevanja in zorenja za nebesa. Temu kraju ali pravzaprav stanju pravimo vice. To stanje nastopi takoj po smrti za tiste duše, ki imajo v sebi božje življenje posvečujoče milosti, pa še niso zadostile za grehe, ki so jih v življenju storile, ali pa jih teži krivda malih grehov. Kako dolgo traja očiščevanje v vicah pri posameznih dušah, tega ne moremo vedeti. Same si te duše ne morejo pomagati; čas zasluženja je bil zanje končan s trenutkom smrti. Pač pa jim moremo pomagati mi, ki spadamo še k 'potujoči Cerkvi'. S svojo priprošnjo jim moremo pomagati tudi zveličani v nebesih. Temelj za to je tisto nadnaravno dejstvo, ki ga izraža člen apostolske vere: »Verujem v občestvo svetnikov.«

KAJ JE REKEL PAPEŽ?

Papež pravi, da je prevečkrat izkusil trpljenje in ranjenost ljudi zaradi različnih grehov. Zato tolikokrat ponavlja, da se Bog nikoli ne utruja odpuščati. Zatrnil je, da je najhujši človekov greh v tem, da ne razume, da ga Bog vedno čaka, in pa da nima zaupanja v to ljubezen. Podobno trdijo tudi za Juda Iškarijota – in sicer, da njegov največji greh ni bil v tem, da je Jezusa izdal, ampak da ni verjel v njegovo odpuščanje.

msgr. Stanislav Zore OFM, ljubljanski nadškof metropolit, v cerkvi sv. Jožefa v Ljubljani pri maši na prvem vseslovenskem srečanju ločenih v Cerkvi, 21. 10. 2017. (Celoten nagovor si lahko preberete na internetni strani – Prvo vseslovensko srečanje ločenih v Cerkvi)

Kaj je evharistija?

Sveta maša, med katero se po Božji volji zgodi veliki čudež spremenjenja, je evharistija v polnem pomenu besede. Brez svete maše bi bili naši tabernaklji prazni, brez svete maše naši bolniki ne bi mogli prejemati obhajila, brez svete maše sploh ne bi bilo nobenega obhajila. Maša je torej čudoviti dogodek, kateremu smo lahko priče vsi kristjani, pri katerem lahko sodelujemo vsi kristjani in ki lahko napolnjuje z vero in čudenjem vse verujoče. Biti z vero in ljubeznijo pri sveti maši torej pomeni biti deležen čudeža Jezusove ljubezni, njegovega prihajanja med nas. Zato, dragi bratje in sestre, ki ne morete prejemati zakramentalnega obhajila, prosite za močno vero v čudež, ki se zgodi pri maši. Ta čudež je največ, kar je Bog naredil, in tudi največ, kar dela na naši zemlji.

Kaj pa takrat, ko vas morebiti nekaj vleče, da bi pristopili k obhajilu, sami v sebi pa čutite, da bi to ne bilo prav. Kardinal Ouellet pravi, da v tistem trenutku lahko postanete vzgojitelji vseh sodelujočih pri maši za spoštovanje discipline zakramentov. Če ljudje po eni strani poznajo vaše prizadevanje za povezanost z oltarnim občestvom, z župnijo, po drugi strani pa vedo za brodolom vašega zakona in vašo ponovno zvezo, jim bo vaše ostajanje v klopi, medtem ko se drugi pristopajo k obhajilu, postavilo vprašanje: „Ali sem sam res boljši kristjan, bolj zvest in predan Kristusu, bolj zvest v svojem zakonskem življenju, kot pa je ta par, ki ostaja v klopi? Verjamem, da bo moral marsikdo zmoliti kesanje za svoje ravnanje, čeprav mu formalno nihče ne more nič očitati.“

POSLUŠAJTE ME!

Kličete me ODREŠENIK in se ne pustite odrešiti.
Kličete me LUČ in mi ne verjamete.
Kličete me POT in ne hodite po njej.
Kličete me ŽIVLJENJE in me ne želite.
Kličete me UČITELJ in mi ne sledite.
Kličete me MODROST in me ne sprašujete.
Kličete me GOSPOD in mi ne služite.
Kličete me VSEMOGOČNI in mi ne zaupate.
Če vas nekega dne ne bom prepoznal, se ne čudite.

